

Per aprofundir i continuar:

(del Missatge final del Concili Provincial Tarraconense de 1995)

Acabat el nostre Concili, que ha reprès una antiga i venerable tradició de les diòcesis de la Tarraconense, us volem fer arribar una paraula d'esperança, cordial i planera (...)

No som una comunitat poderosa en recursos humans. La nostra presència s'insereix sense el relleu d'altres èpoques en la pluralitat de propostes i opcions de la nostra societat. Pensem, tanmateix –lluny de qualsevol enyorança – que aquest moment històric ens ajuda providencialment a centrar-nos en el poder de Jesucrist i en la missió que Ell ens té confiada a favor dels germans. Com Pere en els temps apostòlics, voldríem dir de nou al nostre poble: "De plata i d'or no en tinc, però el que tenim t'ho donem: en el nom de Jesucrist el Natzaré, aixeca't i camina"

De fet, Jesús, el Senyor, continua vivent en els seus seguidors d'avui i dóna sentit a la seva existència, L'evangeli és una font de felicitat per a tots els qui l'acullen i es deixen guiar per l'Esperit a l'interior de la tradició de l'Església (...). El Concili ens ho ha fet experimentar d'una manera excepcional : la fe de les nostres Esglésies és viva. Us ho diem perquè la nostra alegria sigui també la vostra i la vostra alegria sigui completa (cf Jn 15,11)

Des d'aquesta fe, viscuda amb senzillesa, hem posat els ulls en tots els homes i dones del nostre país, els catòlics de les nostres comunitats, els germans que es confessen creients en Jesucrist però que han afeblit en grau divers o han deixat del tot la comunió eclesial; els creients d'altres confessions i d'altres religions; els no creients. De tots ens hem sentit i ens sentim solidaris. Per a tots voldríem ser *seguint el símil tan expressiu del papa Joan XXIII* una font enmig de la plaça pública que ragés l'aigua viva de l'Evangeli de Jesús. Aquest ha estat precisament el tema central del nostre Concili: com anunciar Crist a aquells que el desconeixen?...

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

OBJECTIU DIOCESÀ:

2005 | 2007

"Pertinença i Corresponsabilitat Diocesana"

Església de Sant Feliu
CAMINEM PLEGATS

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

FITXA 9

UNA ESGLÉSIA POBRE I SERVICIAL, AMB LA FORÇA DEL RESSUSCITAT

FITXA 9

UNA ESGLÉSIA POBRE I SERVICIAL, AMB LA FORÇA DEL RESSUSCITAT

Pregària inicial:

Senyor Jesús, en contemplar el teu sepulcre buit, m'adono que:

Només Tu pots donar la fe,
Però jo puc donar el meu testimoni.
Només Tu pots donar l'esperança,
Però jo puc tornar la confiança als meus germans.
Només Tu pots donar l'amor,
Però jo puc aprendre i ensenyar a estimar.
Només Tu pots donar la pau,
Però jo puc salvar la unió.
Només Tu pots donar la força,
Però jo puc aixecar el desanimat.
Només Tu ets el camí,
Però jo puc indicar-lo als altres,
Només Tu ets la vida,
Però jo puc animar el desig de viure.
Només Tu pots fer l'impossible,
Però jo puc fer el possible.
Només Tu ets suficient,
Però prefereixes comptar amb mi.
*Per això en aquesta Pasqua em surt del cor:
Gràcies! Al-leluia!*

Introducció al text i al treball personal i de grup:

La primera comunitat viu i actua en el nom de Jesús Ressuscitat. El llibre dels Fets dels Apòstols al capítol 2, 42-43 ens resumeix així per primera vegada la vida dels primers cristians: "Tots es reunien per escoltar l'ensenyament dels apòstols, per compartir els béns, per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles". La nostra comunitat cristiana ha de continuar, en el nostre temps, les fidelitats i els punts de referència d'aquells primers cristians de Jerusalem.

EL PODER DE JESÚS FA CAMINAR UN INVÀLID

3

1 Pere i Joan pujaven al temple a l'hora de la pregària de la tarda. 2 En aquell

moment també portaven al temple un home invàlid de naixement, que deixaven cada dia al costat de la porta anomenada Bonica, perquè demanés caritat als qui hi entraven. 3 L'home va veure que Pere i Joan anaven a entrar al temple i els demanà caritat. 4 Pere, juntament amb Joan, fixà els ulls en ell i li digué:

--Mira'ns!

5 Ell se'ls va mirar, esperant que en rebria alguna cosa. 6 Llavors Pere li va dir:

--De plata i d'or no en tinc, però el que tinc, t'ho dono: en el nom de Jesucrist, el Natzarè, aixeca't i camina!

7 Pere l'agafà per la mà dreta i l'aixecà. A l'instant els peus i els turmells se li enfortiren, 8 es posà dret d'un salt i caminava; i va entrar amb ells al temple caminant i saltant i lloant Déu. 9 Tot el poble va veure com caminava i lloava Déu, 10 i es quedaren admirats i sorpresos pel que li havia passat: tots sabien que era l'home que s'estava assegut demanant caritat vora la porta Bonica.

Discurs de Pere en el pòrtic de Salomó

11 Com que aquell home no se separava de Pere i Joan, tot el poble va córrer meravellat darrere d'ells cap al pòrtic anomenat de Salomó. 12 Pere ho veié i es va adreçar al poble dient:

--Israelites, per què us estranyeu de tot això? Per què ens mireu així com si haguéssim fet caminar aquest home pel nostre propi poder o pels nostres mèrits? 13 El Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob, el Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar davant de Pilat, quan ell estava decidit a deixar-lo lliure. 14 Vau negar el Sant i el Just i demanàreu a Pilat que us indultés un assassí. 15 Vosaltres vau matar el qui obre el camí de la vida, però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts; nosaltres en som testimonis. 16 Gràcies a la fe en el seu nom, Jesús ha restablert l'home que ara veieu i que tots coneixeu: aquesta fe, que ve per ell, l'ha curat completament davant de tots vosaltres.

Qüestionari de treball

1) La primera comunitat té uns punts bàsics de referència (Actes 2,42-47; 4, 32-35): escoltar l'ensenyament dels apòstols (paraula de Déu, catequesi, formació...); ajuda mútua tot compartint els béns (caritat i comunió, organització...); fidelitat a la pregària i a la fracció del pa (eucaristia, litúrgia, oració...).

Com vivim en les nostres comunitats aquestes referències bàsiques que "fan església"?

2) De plata i d'or no en tinc, però el que tinc, t'ho dono: en el nom de Jesucrist, el Natzarè, aixeca't i camina! Som unes comunitats cada vegada menys poderoses en els mitjans del món, però hem de caminar i ajudar a caminar.

Què podem oferir avui com a església enmig dels nostres barris i pobles, als nostres contemporanis, en els nostres ambients de vida?

3) Pere s'adreça al poble fent un anunci molt clar de Jesucrist Ressuscitat i del seu poder de salvació (vv. 12-16)

Com professem nosaltres la fe en Jesús? Sentim la fermesa i alhora el do de la fe? Com podríem anunciar-la mes clarament al nostre voltant, amb respecte i decisió?